

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 15/2019-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1 S 2/2014 z 8. januára 2018, postupom Krajského súdu v Košiciach a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžk 17/2018 z 12. júla 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. decembra 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 S 2/2014 z 8. januára 2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie okresného súdu“), postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 8 Sžk 17/2018 z 12. júla 2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa na okresnom súde dožadoval preskúmania rozhodnutia členskej schôdze žalovaného uskutočnenej 21. septembra 2013 na základe § 15 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov. Okresný súd napadnutým uznesením z 8. januára 2018 žalobu sťažovateľa odmietol. Sťažovateľ následne proti napadnutému uzneseniu okresného súdu podal opravný prostriedok – sťažnosť krajskému súdu, ktorý podľa názoru sťažovateľa vo veci do dnešného dňa nekonal a nerozhodol. Sťažovateľ zároveň podal aj kasačnú sťažnosť, ktorú najvyšší súd napadnutým uznesením z 12. júla 2018 (doručeným sťažovateľovi 18. októbra 2018) odmietol, keďže podľa právneho názoru najvyššieho súdu kasačná sťažnosť nebola v danej veci prípustná a sťažovateľ mal byť okresným súdom nesprávne poučený.

3. Podľa názoru sťažovateľa v napadnutých uzneseniach sa ani okresný súd a ani najvyšší súd nevysporiadali so skutkovými zisteniami, pričom viaceré fakty oba súdy preukázateľne uvádzajú skreslene, dokonca aj nepravdivo a jednotlivé konštatovania v uzneseniach si vzájomne protirečia. V konaniach došlo k nesprávnym procesným postupom, ktoré znemožnili sťažovateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Sťažovateľ zároveň uviedol, že krajský súd je vo veci podanej sťažnosti nečinný a spôsobuje prietáhy v konaní.

4. Poukazujúc na petit podanej žaloby (ktorý sťažovateľ v ústavnej sťažnosti citoval a detailne opísal) sťažovateľ uviedol, že v podanej žalobe je jasne, zrozumiteľne a jednoznačne určené, akú konkrétnu povinnosť a komu ju má súd uložiť, a tiež sú presne vymedzené oprávnené osoby. Sťažovateľ sa domnieva, že súd nerešpektoval záväzný právny názor a nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na

spravodlivý proces. Vo veci sú podľa sťažovateľa spôsobované protiústavné prietahy v konaní.

5. V súvislosti s postupom okresného súdu sa sťažovateľ domnieva, že okresný súd vedome koná tak, že porušuje jeho právo na spravodlivý proces a vo veci vedome spôsobuje prietahy v konaní. Okresný súd bol podľa názoru sťažovateľa povinný rešpektovať názor žalovaného, ktorý predmetné rozhodnutie vydal, o tom, že predmetná listina je rozhodnutím vo veci samej ako individuálny právny akt. Okresný súd podľa sťažovateľa úmyselne nekonal v ostatných petitoch žaloby a napadnuté uznesenie je preto podľa sťažovateľa v týchto bodoch nepreskúmateľné, neodôvodnené a bolo tým odňaté právo žalobcu konať pred súdom. Sťažovateľ konštatoval, že postupom okresného súdu mal byť protiprávne odobraný svojmu zákonnému sudcovi, keďže v prípade, že bude musieť podať opätovnú žalobu, vec bude pridelená inému sudcovi.

6. Sťažovateľ taktiež namietal aj výšku vyrubeného súdneho poplatku okresným súdom. Podľa názoru sťažovateľa správne súdne konanie malo byť bezplatné a okresný súd vo veci vyrubil poplatky protiprávne.

7. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [redacted] na súdnu a inú právnu ochranu zaručené podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základné právo na spravodlivý súdny proces zaručené podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1S/2/2014 - 332 zo dňa 08.01.2018, nečinnosťou Krajského súdu v Košiciach a Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - Kasačného súdu sp. zn. 8Sžk/17/2018-441 zo dňa 12.07. 2018 - porušené bolo.

2. Uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1S/2/2014 - 332 zo dňa 08.01.2018, nečinnosť Krajského súdu v Košiciach a Uznesenie Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky - Kasačného súdu sp. zn. 8Sžk/17/2018-441 zo dňa 12.07. 2018 sa zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie Okresnému súdu Spišská Nová Ves.

3. Základné právo sťažovateľa

na to, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1S/2/2014, Krajským súdom v Košiciach a Najvyšším súdom Slovenskej republiky - Kasačným súdom porušené bolo.

4. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 50.000,- € (slovom päťdesiat tisíc eur), ktoré sú Okresný súd Spišská Nová Ves, Krajský súd v Košiciach a Najvyšší súd Slovenskej republiky - Kasačný súd povinní vyplatiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Okresný súd Spišská Nová Ves, Krajský súd v Košiciach a Najvyšší súd Slovenskej republiky - Kasačný súd sú povinní uhradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu trovy konania na účet sťažovateľa.“

II.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na

prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

11. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

12. Ústavný súd po preskúmaní podania konštatuje, že nespĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, keďže sťažovateľ k sťažnosti nepripojil splnomocnenie na zastupovanie advokátom. Sťažovateľ síce ako jednu z príloh svojho podania doručil kópiu svojho vysokoškolského diplomu druhého stupňa v odbore práva, ktoré nadobudol štúdiom na Paneurópskej vysokej škole práva v Bratislave, avšak citované ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podmienku povinného právneho zastúpenia vyžaduje právne zastúpenie advokátom.

13. Z uvedeného vyplýva, že vysokoškolské vzdelanie sťažovateľa v odbore práva na splnenie podmienky povinného právneho zastúpenia advokátom vyplývajúcej z citovaného § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde nepostačuje.

14. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažnosť neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd

sťažnosť sťažovateľa po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

15. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd o ďalších uplatňovaných nárokoch sťažovateľa už nerozhodoval, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práv alebo slobôd sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. januára 2019